

påskedag – våbensted og fjelde 4/4-21

markus 16,1-8 **han er opstået, han er ikke her**

Her til morgen bryder nu lyset frem på ny – fuglene synger skabelsens lovsang til Guds pris – og menneskesjælen vågner af sin slummer. Livet pibler frem overalt – for i dag er opstandelsens dag! Vi lægger Langfredags dysterhed bag os, tænder livslyset, hvor der før var mørkt, forviser alle nederlag – og fejrer Jesu sejr! *Kristus er opstanden, ja sandelig opstanden!* Det er det feltråb, der skal bekæmpe alle livets fjender, ude i verden såvel som i os selv, ja i alle vore kampe! Det er det der skal lære os at give slip på vores eget, og træde ind i den virkelighed, vi lever i, som er Guds.

For så sandt som det nu engang er, at det er svært for så mange *rigtigt* at glæde sig, altså virkelig leve et liv, hvor glæden pibler frem overalt, så sandt er det vel, at det skyldes, at vi er bundne. Vi er bastet og bundet af denne verden, sådan som vi ser den: en materiel verden, en snart sagt gudsløs verden, som vi forstår udfra os selv gennem vores sanser. Det er den verden, vi er opdraget til at forstå sådan – den som kan måles og vejtes, bevises og forklares af os selv. Det er en verden, som har det svært med påskemorgens glæde. Som tænker: hvad har det egentlig med mig at gøre? Det er en verden, som binder os til sig selv, ja til os selv. Og som vi har mere end svært ved at give slip på. Men i dag behøver vi ikke blive, hvor vi er – for i dag hører vi et budskab, som sætter os fri. Ikke mere behøver vi være bundne, begrænsede af vores faste opfattelser, vore relationer, vore meninger, af vores verdenssyn, af nyhederne, kurserne, ja af livet og døden, så faste som vi har tillært os at opfatte dem!

At Jesus opstår denne dag, påskedag, nu til morgen, er ikke nogen fortidig begivenhed, som tilhørte den – alene – historien, fortiden, noget som var. Kristi opstandelse er altid en nyhed, ja den ypperste nyhed – det som til enhver tid sprænger tiden åben for os. Kristi opstandelse er Gud der *kommer*. Som kommer til os, til dig og mig, og ryster os – ryster vores faste opfattelser af op og ned i denne verden, hælder nyt ind i vore forstokkede hjerter – som siger til os, at centrum i verden er rykket bort fra os selv: at noget så stort er sket, at vi må

træde et skridt tilbage, knæle, være stille, holde vejret, se ind – se at alt er nyt og forandret – at verden er blevet lys, lyst op hvor skygger før herskede ... Det er en invasion, der vælter ind over vores grænser – som eroderer jegets bastioner, som ikke mere er så vigtige. En dør er gået op, lyset vælter ind i vor sjæls sovekammer. Håb er født: *ja det har med mig at gøre, selv mig – og med dig!* Gud har ikke forladt os, men er *kommet* til os, nu til morgen!

Påskemorgen er en *overraskelse!* Det er jo ikke fordi vi ikke har hørt påskebudskabet før, selv børn kender det, selv dem der har glemt det, kender det! Overraskelsen er en anden: *dén* at opstandelsen vitterligt har med os at gøre! *Dét* at ingen af os er for små, for dumme, for ubetydelige til, at livets Gud ikke er kommet *til os* i Kristi opstandelse! Det er ikke fortidigt, men nu det sker, her og nu denne morgen! Gud forkynder sin glæde ved at sprænge dødens bånd, så graven ikke skal baste og binde hans elskede søn, som har gjort alt, hvad hans Far ville, at han skulle: åbnet troens, håbets og kærlighedens vej for os at vandre – at leve vort liv på – at se selv døden i øjnene med – velvidende at livets fjende har tabt kampen: intet binder os, vi kan give slip på alt hvad der holder os nede, for Gud har overtrådt alle begrænsninger og sat dig fri... Han er kommet i lys, som trådt ud af dit indre gravkammer:

*Se, dér er stedet, hvor de lagde ham, men han er her ikke mere –
kom, han er gået i forvejen, er gået dig i møde, dér hvor livet er!*

Amen.

Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand, treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed!

Amen.

lad os bede sammen

Du vor Skaber, Himmelske Far,

dig takker vi for glæden, du lader vælde frem i dag!

Det er sandelig påskemorgen,

og Kristus er opstanden!

Nu kommer livet tilbage for at fylde alt, ja være alt i os!

Tak for at du overrumpler vores mure og hegn,

så mildt og kærligt, når alt er klart!

Herre, vi beder for dem iblandt os,

som trænger til dit nærvær i deres trængsler:

de syge, de døende, de ensomme og forladte,

de fortabte som behøver håb, mening og retning i livet!

Vi beder for kirken, her som overalt på kloden,

at du vil skænke os alle din fred, nåde og barmhjertighed,

så vi hvert øjeblik kommer det evige liv stadig nærmere!

Amen.